

NAIT SOEZ'N

-2^e jr. nr 5-6 mrt.

TWEEWEEKELIJKE UITGAVE
VAN DE G.S.B.

. 25ct .

15 MAART: MET BOYKOT-EXPRES NAAR DEN HAAG

VIJFTIEN MAART IS DE DAG WAAROP VAN VEEN DE BOYKOTTERS VAN HET ONDERWIJS WILDE UITSLUITEN. VIJFTIEN MAART ZAL NU DE DAG WORDEN VAN DE STUDENTEN DIE HEBBEN AANGE TOOND DAT DE PLANNEN VAN VAN VEEN DOOR DE AKSIES ZIJN DOORKRUIST, DAT DE DUIZEND GULDENWET DOOR DE AKSIES NIET IS UIT TE VOEREN, EN DAAROM MOET WORDEN INGETROKKEN.

In Groningen heeft Van Veen een College van Bestuur en een u-raad die zeer welwillend zijn opdrachten de wet zo maximaal mogelijk uit te voeren. De u-raad ging 16 febr. jl. akkoord met een groot aantal maatregelen van Ter Borch cs. die tot doel hadden zoveel mogelijk kollegegelden binnen te halen en de boykottende studenten van het onderwijs uit te sluiten. De gevolgen zijn bekend. Honderden studenten bezetten het academiegebouw, deden de toezegging dat de werkzaamhe-

den in het academiegebouw normaal doorgang konden vinden, en werden vervolgens door dhr. Ter Borch met de politie uit het gebouw gehaald. Ondanks dit politie-ingrijpen kon Ter Borch niet verhinderen dat de aksies doorgezet zouden worden.

Toen de eerste maatregel van de u-raad daadwerkelijk werd uitgevoerd, de aanmaningen gingen de deur uit, werden de

aksies door de Gsb geïntensiveerd en werden in de fakulteiten kollegediskussies, meetings en kollegestakingen georganiseerd. Aksies tegen de aanmaningen, maar vooral tegen de konsekwenties van die aanmaningen, de administratieve controle door tap en staf, en vervolgens de uitsluiting van studenten uit het onderwijs.

De resultaten van de aksies zijn, dat die controle en de uitsluiting onmogelijk zijn gemaakt. Dankzij de gegroeide eenheid tussen studenten, tap en staf zijn er zowel de uitspraken geweest van een groot aantal fakulteiten, als de uitspraken van de belangrijke tap- en staforganisaties die alle tot strekking hebben dat geen mede werking verleend zal worden

aan de verdere uitvoering van de f 1000,-wet.

Zelfs bij een fakulteit als die der rechten, waar de Gsb motie nog niet is aangenomen lijkt het er nu al op, dat de verdere maatregelen van het CvB niet worden uitgevoerd omdat het wettelijk karakter daarvan niet is aan te tonen.

NU DOORDRUKKEN!

De landelijke situatie m.b.t. de uitvoering van de f 1000,-wet vertoont een grote overeenkomst met de groningse situatie. Ook bij de andere universiteiten en hogescholen is de uitvoering van de wet onmogelijk gemaakt. Er zijn zeer veel aantal Colleges van Bestuur geweest die uitdrukkelijk hebben toegezegd dat boykottende studenten niet van het onderwijs uitgesloten zullen worden.

INHOUD NAIT SOEZ'N

pag. 2: boykot

- 3: over democratisering bij medicijnen en psychologie
- 4: belangenbehartiging of inkomensnivellering
- 6: opkomst en val van Gros
- 7: gesprek met organisator van Pop voor Vietnam
- 8: C.v.B. en Vietnam

vervolg pag 2

werd op een eerstejaarskollege een uur langer dan het kollege officieel duurde gediskussieerd over de boykot. Bij sociologie ging tijdens de drie stakingsdagen alleen het kollege van prof. Ellemers door; het aantal toehoorders was uitgedund tot 5. De filosofie-actiegroep organiseerde donderdagmiddag een discussie-meeting, evenals economie. In de raad werd een anti-kontrolle motie aangenomen, verdedigd door o.a. prof. Baudet. A.s. dinsdag 6 maart zal de bestuurscommissie van de mediese fakulteit beslissen over een dergelijke verklaring. Als enige raad blijft dan nog over sociale geografie. Vrijdag 9 maart valt daar de laatste klap.

Het blijkt dat de fakulteits-akties werkelijk geworteld zijn bij de leden van de universiteit, iets wat niet gezegd kan worden van de aangekondigde sankties van het universiteitsbestuur (er nog minder van de 1000 gld-wet).

de laatste aksies?

Vrijdagmiddag, 2 maart, reed er een grote sliert fietsers door de stad, richting Academiegebouw. Het waren zo'n 100 W.S.N.-studenten, die als sluitstuk van hun stakings-akties op de fakulteit, deze demonstratieve optocht hielden. Ze wisten zich bij hun akties gesteund door een ver-

klaring van het Dagelijks Bestuur van de Fakulteit (zie tekst). Onder luid gejuich arriveerde de WSN-ploeg in het Tehuis waar de laatste boykotmeeting van deze week net was begonnen. Niet alleen bij WSN is gestaakt en gediskussieerd over de maatregelen van het

wsn-studenten tekenen per fiets protest aan tegen de 1000 gulden-wet.

De voorzitter van het CvB en de voorzitter van de u-raad in Utrecht zijn zover gegaan dat ze op geen enkele verdere richtlijn van Van Veen in zullen gaan.

Zo staat het er voor als de CvB's op donderdag 8 maart met Van Veen overleggen. Binnen de universiteiten is niemand te vinden die zich iets van de kommandoos van Van Veen aantrekt. De Colleges van Bestuur staan voor de keuze: ofwel ze laten zich verder koeienen door de dreigementen van de minister, ofwel ze stellen zich op waar ze horen te staan: achter de universitaire gemeenschap die ze vertegenwoordigen. Daarom is de huidige situatie zo belangrijk. Een paar Colleges van Bestuur trekken hun handen af van Van Veen's halstarrigheid. Maar het dwarsliggen van de bestuurscolleges is onvoldoende.

Daarom is de tijd rijp geworden voor een massale demonstratie waar studenten, samen met de tap en staf, duidelijk kunnen maken dat zij de wet onuitvoerbaar kunnen maken, en die uitvoering nu onmogelijk hebben gemaakt. Dat daarom deze wet nu maar snel ingetrokken moet worden. Bovendien kan Van Veen duidelijk worden gemaakt dat verdere pogingen de wet uit te voeren -pogingen waarvan het karakter in de speciale boycot Nait Soez'n al is beschreven- zinloos zijn, en de brave Colleges van Bestuur nog verder van de universiteiten isoleert

KABINETS FORMATIE

Nu de uitvoering van de f 1000 wet alweer onmogelijk is gemaakt, en Van Veen daaruit zijn conclusies trekken moet, moeten ook de progressieve drie gewezen worden op hun toezeggingen t.a.v. de intrekking van deze wet..

Dit is vooral van belang, omdat het erop begint te lijken dat Burger er in slaagt een kabinet Den Uyl te formeren. Door deze formatie-ontwikkelingen begint het perspectief van de intrekking van de wet gunstiger te worden. Maar er zal ook werk gemaakt moeten worden van de toezegging de f 1000,- terug te betalen aan bursalen en de niet-boycotters waarvan de ouders gezwich zijn voor de intimidaties van Van Veen.

Zo'n terugbetaling van de duizend gulden betekent immers dat dan de beursstudenten die niet konden boycotten, omdat het ministerie zelf de duizend gulden overmaakte- ook in de situatie terecht komen waarvan er over gratis onderwijs gesproken kan worden. Want dat is het uiteindelijke doel geweest van de aksies van het vorige jaar tegen de f 1000,-wet en de huidige ak-

sies tegen de uitvoering ervan. De weg naar gratis onderwijs mocht niet verlaten worden door een verhoging van de kollegegelden, en kan alleen gevolgd worden wanneer die verhoging ongedaan wordt gemaakt.

GRATIS ONDERWIJS

Gratis onderwijs is de intrekking van de wet, en de terugbetaling van de reeds betaalde kollegegelden.

Maar gratis onderwijs is niet alleen een gratis entree voor de universiteiten, maar betekent meer.

Op de LOG-manifestatie in november is aan deze kwestie uitvoerig aandacht besteed. Daar werd gekonstateerd dat het opheffen van drempels vóór het onderwijs meer is dan het wegwerken van de kollegegelden.

Naast de drempel van de studentenstops speelt de studiefinanciering hierbij een belangrijke rol.

Je kunt niet spreken van gelijke onderwijskansen voor iedereen, van het bevorderen van de eksterne demokratisering wanneer kinderen uit de lage- en middeninkomensgroepen belast worden met studieschulden, die met het huidige toelagenstelsel op kunnen lopen van zo'n 10.000 tot 15.000 gulden (exkl. de verhoogde kollegegelden) tot zo'n 20.000 gulden (inkl. de verhoogde kollegegelden).

Je kunt ook niet spreken van het bevorderen van de eksterne demokratisering wanneer de ouders t.g.v. het te laag blijven van de LBO-schalen ofwel op hun eigen levensonderhoud moeten bezuinigen, ofwel hun studerende kinderen minder moeten geven dan ze nodig hebben. En daarvan is er helaas nog steeds sprake.

In verschillende onderzoeken, zowel van de grondraden als van het Gronings Instituut voor Economisch Onderzoek (het I.E.O.) is aangetoond dat zowel de maxima van de toelagen als de LBO-schalen achterblijven bij de prijs- en loonstijgingen.

Een recent onderzoek van de GSB heeft aangetoond tot welke gevolgen dat heeft geleid. Uit dat onderzoek bleek (zie ook Nait Soez'n nr. 2, jan.) dat de rijksstudietoelagen gedaald zijn tot onder het toch al lage bijstandminimum.

Een dergelijk studiefinancieringsstelsel betekent een druk op ouders en hun studerende kinderen om toch maar niet te gaan studeren, of voor de student om vanwege financiële moeilijkheden de studie tussentijds te staken. Vooral wanneer het gaat om studenten uit de lage- en middeninkomensgroepen.

VERKLARING VAN HET FAKULTEITS
BESTUUR DER FAKULTEIT VAN
WISKUNDE EN NATUURWETENSCHAP-
PEN, UITGEGEVEN OP 28-2-73.

Het fakulteitsbestuur van de fakulteit der Wiskunde en Natuurwetenschappen is, in het verlengde van de f1000,- motie aangenomen door de fakulteitsraad op 20-9-72, en vooruitlopende op de uitspraak van de fakulteitsraad, van mening dat:

1. het wetenschappelijk en technisch-administratief personeel binnen de fakulteit is aangesteld ten behoeve van een goede funktionering van het onderwijs en onderzoek, en derhalve niet voor controlewerkzaamheden i.v.m. de betaling van het kollegegeld,
2. door de maatregelen van de demissionaire minister van Veen ne het College van Bestuur der Rijksuniversiteit te Groningen een verslechterring van de universitaire verhoudingen zal optreden,
3. de verhoging van school- en kollegegelden de externe demokratisering tegengaat, en een stap terug is op de weg naar gratis onderwijs voor

iedereen,

en spreekt zich uit vóór opschorting van de wet op de kollegegeldverhoging tot f1000,- en derhalve tegen:

- a. de maximale uitvoering van de f1000,- wet, zoals b.v. het versturen van harde aanmaningen,
- b. de registratie van niet-betalers met als doel deze van de universiteit te verwijderen,
- c. de inschakeling van het personeel -zowel het wetenschappelijk als het technisch en administratief personeel- bij de controle op de betaling van de kollegegelden,
- d. beknotting van de fakulteitsbegrotingen op basis van het aantal boycotters,
- e. en spreekt zich uit vóór het recht op onderwijs, op alle voorzieningen, kiesrecht in alle bestuursorganen voor alle zich bij de fakulteit op een examen voorbereidende studenten.

DEMONSTREER Malieveld Den Haag 15 maart 14 uur LOG

Met zo'n studiefinancieringsstelsel wordt de eksterne demokratisering niet bevordert. Integendeel, het geeft alleen aan de hoge inkomensgroepen (en dan zien we even af van de studentenstops) reële kansen onder redelijke financiële omstandigheden te kunnen studeren.

Gratis onderwijs betekent daarom niet alleen het verlagen i.p.v. het verhogen van de kollegegelden, maar het houdt ook de verbetering in van het huidige toelagenstelsel.

Een verbetering waarbij de LBO-schalen opgetrokken moeten worden, waardoor de grote groep studenten die nu net tegen de normen aanzit dan wel een toelage krijgt.

Zo'n verbetering heeft tot gevolg dat de maxima worden verhoogd, waardoor ouders niet meer behoeven bij te passen, of de schaarser wordende vakanties niet besteed behoeven te worden aan het verdienen van de studiegelden. Zo'n verbetering betekent ten slotte het verhogen van het percentage 'beursdeel' en het verlagen van het leningendeel van de toelage, zodat je niet wordt opgescheept met hoge schulden.

In die richting zal er gewerkt moeten worden. Op korte termijn zullen de toelagen verhoogd moeten worden, vooral daar is berekend dat het huidige maximum al-

weer te laag is, wanneer je de prijsstijgingen (o.m. het gevolg van de BIW-verhoging van 1 jan. jl.) mee gaat rekenen. Met de ministeriële normen kom je dan tot een ekstra uitkering van 300 gulden.

Het ministerie zal die tussen tijdse uitkering dan ook moeten geven. De ervaringen uit het verleden hebben geleerd dat het ministerie dat niet zomaar doet, en dat we daarom druk uit moeten oefenen op Den Haag om de toelagen verhoogd te krijgen.

Zo'n tussentijdse uitkering, de intrekking van de f 1000,- wet en de terugbetaling van de f 1000,- zijn stappen op de weg naar het gratis onderwijs.

Demonstreer daarom mee. Op 15 maart in Den Haag. Vóór intrekking van de duizend gulden wet. Vóór terugbetaling van de duizend gulden aan niet-boycotters Vóór optrekken van de beurzen en de LBO-schalen met een uitkering ineens van f 300,- Vóór Gratis Onderwijs Voor Iedereen.

Treinkaartjes voor deze speciale GSB-boycot ekspres naar Den Haag zijn voor f 12,50 verkrijgbaar op
- Visserstraat 56, tel.134888
- Databank (academie)
- bij de standjes in de fakulteiten.

PSYCHOLOGEN WIJZEN WUB AF

de evaluatiecommissie vergadert

Bij psychologie is een enkête gehouden over de wenselijkheid van de bestaande bestuursstructuur.

Niet omdat er psychologen waren, die het anders wilden, maar omdat het CvB bij de doorvoering van de WUB gezocht heeft naar middelen om ook de vergaand gedemokratiseerde subfakulteit psychologie hieraan te onderwerpen.

Insinuaties als zou de huidige subfakulteitsraad niet representatief zijn waren het kollege niet vreemd; de gehouden enkête heeft anders uitgewezen. Aan de enkête vooraf was er op de burelen van het curatorengedebou een interne nota verschenen, waarin werd gekonstateerd dat op de subfakulteit maar eens een referendum moest worden gehouden. Gevolg van het een en ander en onder druk van het aanvragen van een experimenteel-artikel voor de huidige bestuursstructuur besloot de subfakulteit tot het installeren van een commissie die de zaak eens nader moest gaan bekijken en advies moest uitbrengen aan de subfakulteitsraad.

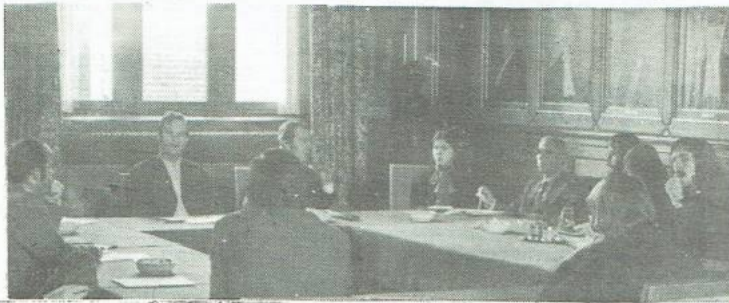
KOMMISSIE

In deze commissie zaten behalve personen uit de subfakulteit ook nog een aantal zgn. externe deskundigen... 'n jurist, 'n ekonoom en iemand van het bureau van de universiteit. Niet zonder interne moeilijkheden kwam de commissie met een enkête voor de leden van de subfakulteit, waarin met name werd ingegaan op de verschillpunten tussen de huidige structuur en de WUBstructuur; daarnaast wer-

den gesprekken met afdelingen, de propedeuse- en de subfakulteitsraad e.d. georganiseerd om de meningen en moeilijkheden te peilen. Het rapport van de commissie is nog niet gepubliceerd, dus klappen we een beetje uit de school: maar de resultaten van de enkête en de uitkomsten van de gesprekken zijn overduidelijk. Om een indrukje te geven: 83% vindt dat de subfakulteitsraad moet worden samengesteld uit afgevaardigden van de werkverbanden, zoals afdelingen, de propedeuse e.d. en 86% dat de getalsverhoudingen tussen de geledingen niet moeten worden geregeld, i.t.t. wat in de WUB gebeurt, waar er keurig voor gezorgd wordt dat de staf een meerderheid heeft.

Ook vindt 90% dat de vertegenwoordigers ten alle tijde volgens goed democratische beginsels afzetbaar moeten zijn door hun achterban. Een ander belangrijk gegeven is dat meer dan 90% vindt dat de bepaling van de onderwijs- en onderzoeksprogramma's moet geschieden in de afdelingen onder goedkeuring van de subfakulteitsraad; en niet zoals bij de WUB, waar de fakulteitsraad het voor het zeggen heeft. En dan is nog eens 84% van mening, dat de afdelingsvergadering (alle leden van een afdeling) het hoogste orgaan van de afdeling moet zijn; in de WUB vind je zo iets van z'n levensdagen niet terug.

Kortom: bij de laatste vraag van de enkête kiest 93% voor de bestaande bestuursstructuur en maar 5% voor de

93 % TEGEN

WUB. Duidelijker kan het haast niet, ook niet voor het CvB dat graag een hefboom had gevonden om bij psychologie wat rond te wrikken.

Het zal trouwens nog niet meevallen om de huidige structuur te handhaven; want in bestuurlijke organen kent psychologie geen geledingen, en kent ook nog een regeling waarbij één belangengroepering (b.v. een afdeling) zijn veto kan uitspreken over een bepaald besluit: allemaal zaken die je normaal gezien redelijk democratisch noemt, maar die voor WUB-uit- en doorvoerders onverteerbare kost is. De uitslag van de gehouden enkête zal binnenkort wel worden gepubliceerd en de aanvraag van een experimenteelartikel om niet onder de WUB te hoeven vallen krachtig ondersteunen. Maar daar blijft het niet bij: één positief punt is er met de poging tot doorvoering van de WUB wel bijgekomen, en dat is dat de subfakulteit nu bezig gaat met een grondige evaluatie van de bestuursstructuur. Een evaluatie om verbeteringen en zondig verdere demokratisering tot stand te brengen, als de subfakulteit dat

nodig vindt. Verbeteringen die natuurlijk sowieso ingaan tegen de stroom van achteruitgang die de WUB, georganiseerd vanuit het ministerie, met zich meebrengt.

Als het CvB en de U-raad op de hen welbekende manier deze gedemokratiseerde subfakulteit onder de tafel proberen te drukken, dan vinden ze wel een hele subfakulteit en bloc tegenover zich, als je tenminste 93% en bloc mag noemen; naast de Gsb die niet alleen op deze subfakulteit, maar overal elders een zo vergaand mogelijke demokratisering zal proberen te bereiken.

Het dagelijks bestuur van de subfakulteit dat 2 maart een onderhoud hierover met het CvB heeft gehad, weet dat ook wel; en misschien ziet het CvB de bui ook al wel hangen gezien het feit dat op 2 maart eerst gepraat zou worden over verkiezingen bij psychologie (alsof ze daar wat mee te maken hebben) wat plotseling werd veranderd in het gespreksonderwerp 'aanvraag van het experimenteel-artikel'.

ThW.

MEDICIJNEN: SUCCES IN DEMOCRATISERINGSSTRIJD

Afgelopen U-raads vergadering is een uitspraak gedaan over de samenstelling van de eerste fakulteitsraad bij medicijnen. Daar werd eindelijk een eind gemaakt aan de laatste krampachtige pogingen van de heren hoogleraren om koste wat het kost hun huidige machtspositie te handhaven en een werkelijke demokratisering van deze fakulteit, met inspraak van andere geledingen dan die van de hoogleraren/lektoren alleen, tegen te gaan.

De discussie over de demokratisering binnen de fakulteit, waarbij de opinies van alle geledingen schriftelijk gepeild waren, spitste zich natuurlijk toe op de zetelverdeling in de nieuwe raad. De hoogleraren stonden een 3:1:1 verhouding voor, de o-

verige geledingen spraken zich bij de opiniepeiling duidelijk uit voor een 2:1:1 verhouding. Daar men het op de fakulteit niet eens kon worden over dit machtsvraagstuk, werd de hele zaak overgedragen aan het CvB. Deze had zo zijn eigen interpretatie van het in de WUB t.a.v. dit punt vermeld staande 'tenminste de helft uit leden van het wetenschappelijk corps' en stelde voor 2½:1:1.

Dit voorstel, dat toevallig overeen kwam met het voorstel van de hoogleraren van deze fakulteit aan het CvB, was echter voor de overige geledingen onaanvaardbaar. D.m.v. een brief tekende de studentengeleding bezwaar aan tegen dit besluit van het CvB.

HAND-TEKENINGEN

Een daarnaast door de Basisgroep Medicijnen/Gsb - de motor achter de demokratiseringsactie bij medicijnen, georganiseerde handtekeningen actie onder TAP, Staf en studenten leverde tevens nog zo'n 700 bezwaarschriften op. Voor de U-raad werd een vooroverleg georganiseerd, waarvoor alle U-raadsleden een

uitnodiging kregen plus een uitgebreide memorie van toelichting. Door leden van de studentengeleding werd aan de aanwezige U-raadsleden gevraagd of zij het uiteindelijk door de Beroepscommissie

aan de U-raad geformuleerde advies, 13:6:6, wilden wijzigen in een 12:6:6 besluit, hetgeen geschiedde.

Toch zijn de hoogleraren nog niet uitgepraat over deze kwestie. De voorzitter van de fakulteit dreigt nu het bijltje erbij naar te leggen uit protest tegen dit besluit van de U-raad.

Want één ding staat vast, zij zijn bang voor de inspraak van andere geledingen, m.n. die van de studentengeleding!

Max.

BELANGENBEHARTIGING OF INKOMEN

STUDIESCHULDEN

Door de spektakulaire akties rond de duizend gulden zou het er haast op gaan lijken of de studentenverbonden de belangstelling hebben verloren voor de grote groep studenten die niet aan de boycot kunnen deelnemen - de beursstudenten. Van een gebrek aan belangstelling voor deze groep - en de soms nog beroerder zittende mensen die nèt geen beurs hebben gekregen - is natuurlijk geen sprake; al was het alleen maar omdat het er na het veilig stellen van de boycot om gaat teruggave te bereiken voor hen die om welke redenen dan ook wel hebben betaald. Bovendien zullen in de nog komende akties aan de eis tot intrekking van de duizend piek opnieuw de oude eisen voor meer en hogere beurzen - als overgang naar een systeem van de integrale studiekostenvergoeding - worden gekoppeld; dit als antwoord op de plannen voor een stelsel van "harde" (rente-dragende) leningen, die in hun geheel terugbetaald zouden moeten worden, en die daarom op scholieren uit de lagere- en middeninkomensgroepen een enorm afschrikwekkende werking zouden hebben.

Die afschrikking is niet alleen een psychologische kwestie (het idee alleen al van een studieschuld van f 60.000,- terwijl je nog nooit zoveel geld bij elkaar hebt gezien!) maar heeft wel degelijk een reële grond: de terugbetalingsplicht zou n.l. blijven bestaan als je door welke omstandigheid dan ook niet binnen de nauwe marges van de gestelde termijn afstudeert, waarbij het nog lang niet zeker is, dat er voor die plicht een onderste inkomensgrens zou gelden, maar wél dat die grens in ieder geval behoorlijk laag zou liggen (zo rond de f 20.000,- bruto, wat lang geen vetpotje is, en waar gelukkig menig niet-akademikus al boven zit) waarschijnlijk niet waardevast en in ieder geval niet welvaartsvast zou zijn. Daarbij komt dat het gros van de academici nu al niet meer in de topinkomens valt, en velen zelfs niet meer tot de

"genieters" van middeninkomens mogen worden gerekend, terwijl er al geruime tijd een tendens is waar te nemen van relatieve achteruitgang van de salarissen van academici. Harde leningen maken het studeren tot een riskante investering, het falen in de studie tot een kleine ondernemer, evenals studentenstops en de selektieve propedeuse, die een beloning stellen op nèt iets beter zijn dan je medestudenten, en dus een straf op wederzijdse hulp en gezamenlijke activiteiten in de studie. Voor wie desondanks besluit te gaan studeren wordt vervolgens een hoge premie gezet op zo snel mogelijk afstuderen, het liefst in een vierjarige Posthumus-opleiding (vooral geen 'overbodige' kolleges volgen, geen vorming of ontspanning in de vrije tijd, en zeker geen akties voeren, want dat kost tijd en tijd is geld); en wie dan ook nog de eindstreep haalt moet zijn huid zo duur mogelijk verkopen en zich met diezelfde huid (en haar) aan zijn werkgever overleveren om zijn schuld te kunnen afbetalen.

EKSTERNE DEMOKRATISERING

Zoals de duizend gulden het aantal studenten beperkt en daarmee een bedreiging vormt voor de externe democratisering (voor het aannemen van de wet door De Brauw ontkend, daarna door Van Veen toegegeven) en bovendien geld in het laatje zal moeten brengen, zo zal het ook gaan met het harde leningstelsel - als het wordt doorgevoerd. En zoals de duizend gulden werd 'verdedigd' met een beroep op het begrip 'inkomensnivellering', zo gebeurt dat nu met de harde leningen - en tegen de akties voor meer en hogere beurzen. Toen Biesheuvel en De Brauw het pseudo-argument van de inkomensnivellering van de duizend gulden probeerden te verdedigen, was er bijna niemand die erin trapte. Afgezien van het feitelijk rammen van de hele redenering (ik kom daarop nog terug) waren de schadelijke "neveneffekten" (m.n. het schaden van de externe democratisering) te opvallend; was het ook te paradoxaal dat een groep zou

worden getroffen op het moment waarop ze - wat ze ook in de toekomst mocht gaan verdienen - i.h.a. onder het bestaansminimum zat; dat juist de regering Biesheuvel, die met loonmatiging BTW-verhoging, huurharmonisatie en -liberalisatie, het duurder maken van partikulier én openbaar vervoer en het ontzien van de winsten nu niet bepaald de indruk had gemaakt de sociale gelijkheid te willen bevorderen, met dit "argument" kwam aandragen; en dat prijsverhogende maatregelen nu eenmaal meestal niet de hoogste inkomens het zwaarst treffen.

Het merkwaardige is dat het nivelleringsargument, n.a.v. de beurzenaktie, nu weer de kop opsteekt - en ditmaal soms ook bij mensen die ik met de beste wil van de wereld niet "rechts" zou kunnen noemen; dit hoewel de feitelijke ontkrachting van dit argument m.b.t. de duizend gulden in deze kwestie recht overeind blijft staan. Neem de berekening van de studentendekenen dat het inkomensverschil tussen twee HBS-ers waarvan één na z'n eindexamen meteen gaat werken, en de ander gaat studeren, over hun hele leven berekend zeer gering is; de omstandigheid dat de duizend gulden binnen een groep van potentiële studenten juist dénivellerend werkt, omdat juist de "rijkeluiszootjes" noch van hun studieplannen zullen afzien, noch ook gebruik hoeven te maken van de studielening; de invloed van "interveniërende variabelen" op het verschil tussen inkomens van academici en anderen (de meeste academici zijn, mede juist dankzij het beleid van de Biesheuvels, van "goede komaf", terwijl mensen van "goede komaf" sowieso meer kans ma-

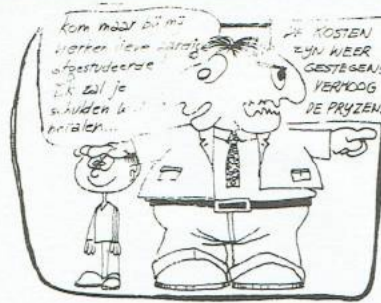
ken op een goede baan, drs of niet); en het feit dat afremming van het aantal academici zeker niet drukkend werkt op de inkomens van academici. Hoewel ik daarom niet geloof dat in deze maatschappij

studiefinanciering een instrument kan zijn voor een inkomenspolitiek (wél voor democratisering van het onderwijs!) en bovendien van een studentenverbond, waarin mensen met verschillende politieke opvattingen samenwerken, geen blauwdruk voor een Rechtvaardige Samenleving verwacht kan worden, lijkt het me noodzakelijk ook principieel in te gaan op de manier waarop momenteel het probleem van de inkomensongelijkheid vaak wordt benaderd, waarbij ik natuurlijk niet kan pretenderen het GSB-standpunt te vertegenwoordigen.

INKOMENS NIVELLERING

Twee dingen vallen daarbij op: dat de discussie vaak wordt beperkt tot de sfeer van de looninkomens, waarbij middeninkomens - soms ook kleine zelfstandigen en boeren - tegenover de laagste inkomens worden gesteld; en het voorstellen van inkomensgelijkheid als doel op zichzelf met als uiterste konsekwentie dat een verlaging van middeninkomens tot het peil van de lagere inkomens op zichzelf al een vooruitgang zou zijn. Er is een duidelijke relatie te constateren tussen deze benaderingswijzen van het inkomensvraagstuk en de algemene matigings- en versoberingsfilosofie, die op het ogenblik en vogue is, en die erop neerkomt dat de minder prettige gevolgen van onze nu eenmaal niet perfect functionerende maatschappijvorm op het conto worden geschreven en afgewenteld op de grote massa van loonafhankelijken en kleine zelfstandigen. (miljeubelasting e.d.). "Inflatie is de schuld van de arbeiders met hun looneisen", ook al blijkt steeds weer dat de grote, multinationale ondernemingen hun prijzen blijven verhogen in tijden van loonstilstand, en zelfs in perioden van recessie en toenemende werkloosheid ("stagflatie" heet dat); en zo zijn voor de salarisverschillen niet diegenen die die salarissen uitkeren - de werkgevers dus - verantwoordelijk, maar de mensen met de middeninkomens, die er relatief minder beroerd aan toe zijn, dat zijn de uitbuiters! Het is duidelijk dat op deze wijze de mensen met de werkelijke topinkomens buiten schot blijven, in de gelegen-

INKOMSNIVELLERING: EEN SCHIJNDILLEMMA

heid worden gesteld verdeeldheid tussen verschillende groepen werknemers te zaaien en wellicht de laagstbetaalden een extraatje toe te schuiven zonder er zelf een cent minder van te worden. De economische verhoudingen in Nederland zijn gewoon niet zo, dat als werknemers met middeninkomens vrijwillig een stuk inkomen zouden afstaan, dit automaties ten goede zou komen aan de laagste inkomens het zou integendeel in eerste instantie zonder meer aan de winsten ten goede komen, en de laagstbetaalden zouden voor hun aandeel aan de "koek" even hard moeten knokken als zonder dit gebaar van liefdadigheid het geval zou zijn geweest.

De middengroepen staat trouwens, ook zonder dat ze daar zelf aan bijdragen, toch al bloot aan aanvallen op hun levenspeil: zij moeten het maximale schoolgeld betalen, hun kinderen krijgen, door het achterblijven van de LBO-schalen, geen studiebeurs, verhoging van de pensioenpremie, enz.. Daar komt bij, dat de inkomstenbelasting door de bovengrens van de progressie en door de nominale (inflatoire) en reële inkomensstijging langzamerhand zwaarder drukt op de middeninkomens dan op de topinkomens waarvoor ze ooit vnl. bedoeld was. Een regering die werkelijk begaan is met de laagstbetaalden, zou eens kunnen beginnen de bovengrens van de progressie omhoog te trekken.

MISLEIDEND

Het is om een andere reden "misleidend in dit verband van "geprivilegieerden" te spreken: wie beschikt over zaken die tot normale mensenrechten behoren (kans op hoger onderwijs, behoorlijke culturele voorzieningen, een goede woning, behoorlijke voeding), is niet geprivilegieerd door de schandalige onstandigheid dat er anderen zijn die daarover niet beschikken: die anderen zijn achtergesteld. Door de meeste achtergestelde groepen als

maatstaf te nemen, speelt men de werkelijk bevoorrecht (d.w.z. degenen die hun zeer hoge inkomens inderdaad op kosten van de arbeid van anderen verwerven) slechts in de kaart. De uiterste konsekwentie van de opvatting dat "geprivilegieerden" geen belangenstrijd zouden mogen voeren, is nl. dat belangenstrijd alleen door de meest achtergestelden zou mogen worden gevoerd (mondiaal gezien is daarmee de hele nederlandse bevolking al meteen uitgeschakeld!); het is zeer de vraag of deze groepen ermee gediend zouden zijn die strijd op hun eentje te moeten voeren.

Het is overigens goed er bij al dit filosoferen over inkomensverhoudingen even aan te herinneren dat studenten financieel gezien zo ongeveer de meest achtergestelde groep van de nederlandse bevolking vormen en dat de akties te-

gen de duizend gulden en voor meer en hogere beurzen er juist op gericht zijn het enige 'privilege' van de studenten, nl. het feit dat zij studeren, voor bredere bevolkingsgroepen dan tot nu toe open te stellen.

De wezenlijke tegenstelling in onze maatschappij is m.i. niet die tussen academici en anderen, en evenmin die tussen werknemers onder en boven een inkomensgrens van pakweg 20.000 of 30.000, maar die tussen werkgevers en werknemers.

Inkomens nivellering mag daar-

om nooit ten koste gaan van de loonsom in zijn totaliteit (dus ook niet t.k.v. de éénheid van de werknemers onderling) en kan dus ook niet tot stand worden gebracht door verlaging van middeninkomens tot het peil van de laagste inkomens, maar alleen omgekeerd, door optrekking van de laagste inkomens, ten koste van de winsten en andere topinkomens, en daarbij verdediging van de middeninkomens. Inkomensnivellering in deze zin kan alleen worden bereikt als bevolkingsgroepen met verschillend inkomen en "status" een grote eensgezindheid tot stand brengen, en zich er niets van aantrekken als regering en werkgevers de door henzelf gekreerde inkomensverschillen proberen te misbruiken om verdeeldheid te zaaien.

Aart Waterman

FRANKRIJK

programme commune

Zondag 4 maart en zondag 11 maart vinden de twee rondes voor de parlementsverkiezingen in Frankrijk plaats. De strijd zal gaan tussen de samenwerkende communisten, socialisten en linksradicalen enerzijds, en het rechtse blok van Pompidou en c.s. anderzijds. Onderstaande bevat een deel van het onderwijsprogramma van Links, gepubliceerd in Info 3.

„De school zal de drievoudige taak hebben op te leiden tot werker, staatsburger en mens. Met het verwerpen van iedere sociale discriminatie en het bestrijden van iedere culturele ongelijkheid stelt zij zich ten doel bij een ieder elke mogelijke capaciteit te vormen en te ontwikkelen; ze zal aan ieder alle kansen geven een studie te beginnen of te hervatten en in de loop van zijn leven andere bezigheden te zoeken.”

Een wet zal speciale regelingen bepalen voor de algemene vorming en de beroepsopleiding van de gastarbeiders.

1 de strijd tegen de sociale ongelijkheid

„Op alle niveaus van het openbaar onderwijs zal de staat garant staan voor de kosteloosheid van onderwijs, boeken en leermiddelen, schooluitrustingen, sportuitleg, en vervoer van leerlingen. De staat zal bijdragen leveren aan het vaststellen van de geleidelijke verhoging van de tarieven voor aan onderwijsinstellingen verbonden restaurants, ze zal de universiteiten verder uitbouwen en democratiseren, ze zal de bibliotheken en andere documentatiemiddelen uitbreiden.

Het kosteloos zijn op zich is niet voldoende voor het waarborgen van gelijke kansen; een stelsel van sociale hulp aan gezinnen, toegekend volgens sociale criteria, zal het huidige heffingsstelsel vervangen. Er zullen studietoelagen aan de studenten worden toegekend, eerst volgens sociale normen, vervolgens in toenemende mate naar studieprestatie, in uitzonderlijke gevallen zal de staat leningen op lange termijn kunnen geven.”

Er zullen een groot aantal crèches worden gebouwd en de leerplichtige leeftijd zal tot 18 jaar worden verlengd, er zullen maatregelen worden genomen om het zittenblijven voor het overgrote deel van de leerlingen af te schaffen, daar de strijd tegen het achterblijven op school een beslissend onderdeel is van de strijd tegen de sociale achterstelling. Het aantal leerlingen per klas zal worden verminderd. Het recht op onderwijs voor gehandicapte kinderen zal in praktijk worden gebracht.

2 een overheidszaak; voor allen gelijk en openbaar

Alle sectoren van het aanvangsonderwijs en een belangrijk deel van de voortgezette scholing zullen worden verenigd in één openbare en niet-confessionele organisatie, ressorterend onder het ministerie van onderwijs.

De vaststelling van graden en de uitreiking van diploma's zullen alleen door het ministerie kunnen geschieden. De voordelen die de voor openbaar onderwijs geldende wetten met zich meebrengen zullen in het hele land van kracht worden.

Met ingang van de eerste bestuursperiode zullen de privé-scholen — onverschillig of deze door werk-

gevers in stand worden gehouden, commerciële ondernemingen zijn of door de kerk worden onderhouden — indien ze geld ontvangen uit overheidskassen, als algemene regel worden genationaliseerd.” Democratische bestuurscolleges zullen, op verschillende niveaus, de vertegenwoordigers van openbare instanties, personeel en gebruikers verenigen. Dit uit drie groepen opgebouwde bestuur zal op geen enkele wijze iets afdoen aan de essentiële verantwoordelijkheden en rechten die in laatste instantie de politieke macht berusten.”

„Het nationale onderwijs moet openbaar zijn en een fundamenteel respect open voor iedere vorm van religie en voor iedere levensovertuiging. Ze onderwijst niet de één of andere officiële leer”. Een werkelijk openbaar onderwijs, gegrondvest op een wetenschappelijke en democratische geesteshouding, geeft een complete en kritische kennis van de werkelijkheid die alle aspecten van het leven en de menselijke activiteit omvat. Alle ouders kunnen, buiten het schoollokaal, en zonder ondersteuning van overheidsfondsen hun kinderen naar eigen keuze religieus of levensbeschouwelijk onderwijs laten volgen.”

3 het recht op beroep

Beroepsopleidingen komen onder controle van het ministerie van onderwijs en de vakbonden. Gastarbeiders komen in aanmerking voor algemeen en beroepsopleiding.

Elke arbeider kan het recht laten gelden op een voortgezette beroepsopleiding (permanente scholing) met doorbetaling van het loon.

4 de kwaliteit van het onderwijs

Het onderwijs na het basisonderwijs zal mede betrekking hebben op tal van maatschappelijke en culturele ontwikkelingen.

Leraren moeten in de universiteiten worden opgeleid. De arbeidsvoorwaarden voor het onderwijzend personeel zullen worden verbeterd.

5 het hoger onderwijs

„De regering zal, meteen vanaf het begin, alle maatregelen nemen die nodig zijn om de universiteiten te verzekeren van een autonoom, werkelijk democratisch bestuur, hoewel ze er met alle kracht voor zal waken dat dit niet leidt tot concurrentie onderling of anarchie. In het bijzonder zal ze er op toezien dat er in het hele hoger onderwijs nationaal geldende diploma's komen.”

„De studenten zullen op alle niveaus werkelijk betrokken worden bij de besluitvorming. De universiteiten zullen hen geen cultuur kunnen opleggen waarvan ze het doel en de zin niet ter discussie mogen stellen.”

„Het bij het hoger onderwijs betrokken personeel zal kunnen genieten van zekerheid t.a.v. hun carrière en levens- en arbeidsomstandigheden die onmisbaar zijn voor de vervulling van hun beroep.”

6 OPKOMST EN VAL VAN GROS

Het is merkwaardig te kunnen constateren dat de Groninger Organisatie van Studenten zijn eerder geschatte aanhang totaal niet bereikt heeft. Bij de start van de zojuist beëindigde ledenwerfactie blijkt zij een erkende aanhang van 688 leden te tellen (exklusief hun 111 boycot-ters -daarover straks-). En dat staat dan wel in schrille tegenstelling tot de 1.500, die eerder door Steven van Hoogstraten werden geschat. En juist zij waren het, die meenden zich te kunnen betrekken op de silent majority, die moe is van het zogenaamd 'on-demokratiese orgaan' dat GSB heet. En het blijkt nu dat zelfs het corps nog niet eens volledig achter deze, voornamelijk door mensen uit de gezelligheidsverenigingen gevormde partij kunnen gaan staan. Juist zij zouden het goede antwoord weten op de vanuit Den Haag komende "beleidsombuigingen". In een sfeer van democratie en vertrouwen zou de geest van de TBV gehandhaafd blijven en toch een krachtig protest tegen de haagse jonkheer volgen. En slechts dat alleen was het verschil tussen hen en de GSB: alleen het zitting nemen in de raad stond loodrecht tegenover de door de GSB gevoerde boycot van de WUB. En daarmee dreven zij een regelrechte wig tussen de studenten, die alleen de verdeel- en heerspolitiek van Ter Borch en Wattel in de kaart kon spelen.

HISTORIE

En juist met het hierboven vermelde is al een saillant beeld gegeven van het karakter van deze studentenorganisatie. Begin maart van het vorig jaar presenteerde zich tegenover de verzamelde groninger pers de zogenaamde WOP-groep (WUB Onder Protest). De presentatie lag in handen van enkele korifeeën van de rechtse gezelligheidsverenigingen als Maarten Lak (Vindicat) en de later nog vaak terugkomende Steven van Hoogstraten (ACLO). Zij stelden zich uitdrukkelijk niet als een partij op, maar als een aktiegroepering, die wilde bevorderen dat de studenten zich niet door een boycot "voor een jaar lang zouden uitsluiten van hun demokratiese rechten". Want, zo stelden zij, juist het meedoen aan de verkiezingen betekende al een krachtig protest tegen het doorvoeren van de universitaire bestuurs hervorming. Een vreemd argument. Amper een week later, op 6 maart, kwam als een geforceerd duveltje-uit-het-doosje opeens de GROS. En ziedaar, het was alweer Steven van Hoogstraten, die zich nu via

deze partij als het leading brain van (rechts) Groningen ontpopte. Ook de andere namen vielen: Reinier Dröge, Jack Pfeiffer en Ysbrand Galema. Deze bepaald niet als links geboekstaafde studenten wisten het volgende-schijnbaar-progressieve programma in elkaar te draaien:

- doorwerken in de "geest van het TBV"
- volledige openbaarheid van informatie
- overleg met de bestaande studentenorganisaties
- alle aksies tegen de duizend gulden ondersteund
- Mc Kinsey en Posthumus zullen met kracht worden bestreden.

Menig lezer zal zich hierbij wel de ogen uitwrijven, wanneer hij dit onder ogen krijgt. Want de uitwerking van deze grootse plannen staat toch wel in flagrante tegenspraak tot de praktische bezigheden van de heren die zich beperkten tot in de eerste Universiteitsraad. Over-

het succes waar de oud ACLO-voorzitter van had gedroomd: met slechts 14% van het totaal uit te brengen was het succes van de boycot een feit. Door een manipulatie met het verkiezingsreglement wisten zij toch nog 6 van de 11 beschikbare zetels in te nemen.

VERLOOP & VERVAL

Zonder meer kan gesteld worden dat Steven cs. energiek van start gingen. Met name van de voorzitter kan niet gezegd worden, dat hij een afkeer van de mikrofoon toonde. Zo werd een Gros-motie tegen de duizend gulden aangenomen, waarbij direkt dient te worden opgetekend, dat zij een motie van Fresco en Frey (tap) waarin voor gratis onderwijs werd gepleit niet ondersteunden.

Misschien was het wel die "geest van de TBV" die de U-raad deed besluiten het GROS-fraktielid Ysbrand Galema tot voorzitter te maken. (Dat die geest door Gros inmiddels al ten grave was gedragen bleek door de enorm formalistische wijze, waarop deze de U-raads vergaderingen tot een enorm saaie, nietszeggende vertoning wist te degraderen). Ook op andere fronten bleek GROS zich blijvend te hebben geïsoleerd van de rest van de studenten. Bijvoorbeeld:

gen aan de argumentatie van de 300 aanwezige studenten. - de houding van de studentenfraktie tijdens de behandeling van de motie Snijders. En vooral dit laatste punt heeft velen de ogen geopend voor het zootje ongeregeld, dat pretendeert de studentenbelangen te dienen door onder meer "raadpleging van de achterban". Ik krijg het sterke idee, dat ze gewoon wachten of er steun is voor een bepaalde aktie van studenten-zijde en dan, bij gebleken sukses, hun "twijfels krijgen over de houding van het CvB" om het er daarna direkt maar bij te laten zitten. Bij veel studenten zal dan ook alleen nog maar verbazing bestaan over de leeghoofdigheid en volgzaamheid die deze "studentenfraktie" aan de dag legt.

Want er valt ondanks een slechte vertegenwoordiging in een slechte WUB-structuur toch wel degelijk meer rendement uit een Universiteitsraad te halen, dan zij hebben gepresteerd, zeker wanneer deze zich gesteund weet door massale aksies aan de basis.

KRITIEK

Samengevat zou men de volgende kritiek op de GROS-fraktie kunnen uiten:

- de GROS draagt noch het karakter van een politieke vakbond, noch dat van een echte belangenbehartigingsorganisatie. M.i. terecht heeft het LOG geweigerd de GROS als zodanig binnen haar overleg op te nemen.
- een slappe houding ten aanzien van de bijzonder zwakke beleidsvoering van het CvB. De weinige mogelijkheden die de WUB nog biedt zijn niet eens ten volle, zelfs minimaal, uitgebuit.
- Politiek gezien toont zij keer op keer de onwil om stelling te nemen in zaken rond Vietnam, gratis onderwijs of fundamentele wijzigingen van studiefinanciering, de beurzenproblematiek, etc..

het nieuwe, tweemans (!) GROS-bestuur:
Bas Cammelbeek (links), Huug Schweers (rechts).

gens dient gezegd, dat al tijdens de roemruchte meeting op Mutua Fides over het al dan niet boycotten van de WUB het ware karakter van de toekomstige vertegenwoordigers boven kwam. Allen waarden zij nog rond met het idee dat er met het Kollege van Bestuur zowel als met Den Haag in een sfeer van onderling overleg en vertrouwen nog veel viel te bereiken. Tijdens dezelfde meeting ook bleek hun slechte informatie rond alle betreffende problematiek. Overigens bleek dit ook later toen zij bij de hearings over de duizend gulden in Den Haag met het schaamrood op de kaken konden afdruipe.

De verkiezingen waren niet

- er kwam geen protest tegen het feit dat er geen discussie over de Brede Vietnam Beweging mocht plaatsvinden.
- de bepaald onfrisse rol bij de benoeming van dhr. Kroon in het Kollege van Bestuur toen Gros zich bereidwillig tegenover het als reaktionair bekend staande lid toonde door te verklaren, dat hun verhouding met hem altijd uitstekend was geweest.
- nadat een poging tot discussie tijdens de opening van het academies jaar door Wattel als ordeverstoring werd gekenschetst organiseerde GROS een handtekeningaktie op Vindicat, zonder zich ook maar één cent gelegen te laten lig-

Sieds Rienks

NAIT' SOEZ'N MEDEWERKERS:
hans boelens/ernst groeneweg/sieds rienks/max de ruiters/henk tameling/maya vermeulen/thewis wits/geert lameris/jan fokkema/

gesprek met willem ennes, organisator van POP VOOR VIETNAM

DE 25 JARIGE ORGANIST/PIANIST VAN SOLUTION, WILLEM ENNES, NAM ENKELE WEKEN GELEDEN HET INITIATIEF EEN POPCONCERT T.B.V. HET MEDISCH COMITEE NEDERLAND-VIETNAM TE ORGANISEREN.

BINNEN ANDERHALVE WEEK TROMMELDE HIJ EEN GROOT AANTAL VRIENDEN-MUSICI ZOALS HARRY (CUBY) MUSKEE, EELCO GELLING, KAZIMIR LUX, JAN-PIET EN EMILIE DEN TEX, BIJ ELKAAR, DIE BELANGELOOS HUN MEDEWERKING TOEZEGDEN, ER WERDEN AF-FICHES GEDRUKT EN VERSPREID, KAARTEN IN VOORVERKOOP UITGEZET.

POP ALS MIDDEL VOOR POLITIEKE DOELEINDEN KOMT IN HET NEDERLANDSE POPWERELDTJE SPORADISCH VOOR. REDEN GENOEG OM WILLEM ENNES OP TE ZOEKEN.

Om maar met de belangrijkste vraag te beginnen, wat heeft deze avond voor het Medisch Comité opgebracht?

In totaal bijna f 11.500,-- waarbij nog niet het bedrag zit, dat is binnengekomen bij de stand van het Comité voor verkochte brosjures etc.. Was dit voor Solution de eerste medewerking aan een dergelijke politieke manifestatie? Nee, we hebben in Nijmegen wat gedaan voor het Medisch Comité, al eens eerder in Groningen in de schouwburg en in het Amsterdams Bos (voor het comité Jongeren voor Vietnam - ht).

Wordt er binnen jullie groep vaker over politiek gepraat of blijft het beperkt tot de muziek en de toestanden daaromheen?

Eén van de toestanden om de muziek heen is natuurlijk politiek. Ik geloof dat ik het niet zou volhouden alleen maar over muziek, over vrouwen, drank en dat soort dingen, wat op zich nuttige zaken zijn, te praten. Ik weet niet in hoeverre dat afwijkt van andere groepen, maar er wordt bij ons regelmatig over, wat je kunt noemen, politieke zaken gesproken.

Ik ben er echter huiverig voor het stempel van een geëngageerde groep te hebben.

Als jullie voor een politieke manifestatie gevraagd worden, wat zijn dan de criteria die bepalen of jullie wel of niet meewerken?

Heel eenvoudig, dat de doelstelling overeenkomt met je eigen politieke visie. Wat dat betreft zit er weinig verschil in het meewerken aan iets dergelijks of het stemmen op een bepaalde politieke partij. Qua criteria maakt het niet veel uit, je moet er gewoon achter staan. Ik had vermoedelijk niet meegedaan aan een actie voor "Heel Vietnam". Tegenwoordig is het ook erg in om popgroepen te laten optreden op politieke congressen, ik zou nooit op een bijeenkomst van de VVD willen optreden, al betaalden ze f 2.000,-- of meer.

Komt jullie politieke houding naast het verleden van medewerking aan manifestaties, ook tot uitdrukking in jullie teksten?

Nee, ik geloof het niet en dat is één van de zwakste kanten van onze muziek. Wat mijzelf betreft, ligt dat aan een vreemde afwijking: ook al heb ik 100 maal een

plaat gehoord, dan heb ik meestal nog geen notie van de tekst. Ik vrees, dat dat een muzikantenkwaal is.

Geloof je dat een duidelijke politieke tekst een goede uitwerking kan hebben op bv scholieren, studenten en werkende jongeren?

Ik dacht van wel, maar dan zou je bijna verplicht zijn de tekst in het Nederlands te doen en dat zie ik niet zitten. En dan zou je ook een soort mentaliteitsverandering van het publiek teweeg moeten brengen, want ik ben er voor negentig procent zeker van, dat teksten voor het publiek niet belangrijk zijn. Tenzij het lullig is, dan valt het op dat het lullig is, zoals bij Corry en de Rekels, Gert en Hermien.

Heb je enig idee hoe het komt dat popmuziek in het algemeen a-politiek (liefdesrelaties etc.) en soms anti-politiek is?

Vooral in Nederland is daar sprake van, Frank Zappa doet het bv. wel. Wat mijzelf betreft, ik ben een instrumentalist, die zich niet met de tekst bemoeit. Verder moet je je afvragen wat de mensen, die nu in een popgroep zitten zouden doen als ze zich niet bezighielden met muziek. Want het is zeer wel mogelijk dat ze in een normale betrekking zich net zo a-politiek zouden opstellen. En als dat zo is, kun je ze ook niet verwijten, dat ze in hun muziek niet aan politiek doen, want dan blijkt het gewoon hun karakter te zijn.

Er zijn natuurlijk wel uitzonderingen, zoals Super Sister en Kazimir Lux. Verder moet je niet vergeten dat in Nederland de tekst erg ondergewaardeerd wordt; het publiek hoort het blijkbaar toch niet. Het is ook typerend dat bv. sommige nummers in Amerika of Engeland verboden zijn. Als je ervan uitgaat dat er van een neder-

landse groep een plaat uitkomt met een vrij vergaande tekst, dan ben ik er vrij zeker van dat die tekst niet verboden wordt. Niet omdat ze hier zo tolerant zijn, maar omdat ik denk dat er iemand pas na een half jaar op het idee komt, wat er in wezen gezegd wordt.

M.n. in de rechtse pers viel na de manifestatie in het Amsterdams Bos kritiek te beluisteren, dat mensen alleen voor de muziek kwamen en niet voor het politieke doel. Hoe sta je daar tegenover?

Ik wil nog wel verder gaan: als ik Corry en de Rekels gratis had kunnen krijgen, waren ze ook op dit concert geweest. In vind wel dat het doel de middelen heiligt: je had dan in een grote zaal 5.000 mensen gehad, dat levert zo'n twintigduizend gulden op en daar gaat het toch eigenlijk om. Nu is het ook zo dat veel mensen alleen voor de muziek kwamen, maar ik hoop, dat ze door de propaganda etc. er iets meer bij betrokken zijn.

Wat is de reden voor jou geweest dit concert te organiseren?

Dat was toen ik het gironummer van het Medisch Comité voor de T.V. zag. Ik had een bedrag op m'n girokaartje ingevuld, maar ik vond het zo belachelijk omdat het in wezen niet uitmaakt of je nu honderd of vijftig gulden overmaakt, omdat ik er toch wel de kroeg om inga en dacht er moet iets anders, meer gebeuren. Ja, en toen heb ik anderhalve week als een gek daaraan gewerkt met de bevrediging: er iets aan gedaan te hebben.

Henk Tameling.

**GIRO 1090400
MEDISCH COM.
NED. - VIETNAM**

VERVOLG ANALYSES

de ruggespraak van de studentenbeweging wordt geamputeerd, wordt door RtZ mede beargumenteerd door te wijzen op de ingrijpende maatregelen (Posthumus, McKinsey, WB doorvoering etc. etc.) die van de heling rollen. Die krijgen "nauwelijks nog aandacht, laat staan dat er actie tegen gevoerd wordt!" We realiseren ons hoe laat het al is en er ontgaat ons niet. Reden voor de Eb om bv. bij Natuurkunde, Medicijnen en Psychologie eruit te halen wat er in zit; ook bv. op het punt van Post-

humus acties tegen de selectie voor te bereiden en uit te voeren enz. Op verschillende fronten maar blijkbaar buiten het zicht van de hoofdredakteur van een universiteitskrant, worden acties ondernomen (bv. een driedaagse staking bij sociale wetenschappen voor het behoud van de democratisering; bv. de uitvoering van een tweejarige eerste anti-Posthumus-studiefase bij psychologie). De studentenoppositie is er zich zeer goed van bewust dat tegen de aanslagen vanuit Den

Haag acties moeten worden ondernomen, dat de acties tegen de 1000 gld.-wet, "die niet van andere plannen is los te zien" noodzakelijkerwijs een belangrijk deel van onze energie opslokken. Wie, al of niet in een vlag van pessimisme, omvillie van de bestrijding van inderdaad ingrijpende maatregelen, verdere acties tegen de uitvoering van de 1000 gld.-wet zou willen staken (cq. deze wet wel uitvoeren) geeft blijk van kortzichtig ongeduld. Het is voor de Eb niet even een kwestie van het heffen van een waarschuwend

vinger waarna de universiteit en masse optrekt tegen bv. de McKinsey-planning; of het vervangen van de ene leus door de andere als wondermiddel voor het blokkeren van Haagse maatregelen.

De studenten zijn zich nu al bijna tien jaar bewust van de noodzaak van het bestaan en optreden van de studentenoppositie; vanuit die ervaring weten ze ook dat "wie het laatst lacht...." niet in één jaar wordt uitgemaakt.

Thewis Wits.

c.v.b. en vietnam

In de U-raad van 23 februari is een werkgroep ingesteld om de hulpverlening voor Vietnam aan de universiteit op gang te brengen. Dit in navolging van initiatieven op andere universiteiten. Dat Vietnam nu ook voor de U-raad bestaat, lijkt op zich een verheugende zaak. Nog in mei van het vorig jaar wilde de U-raad zelfs nog niet een motie over Vietnam in behandeling nemen. De strekking van deze motie was een beroep te doen op de nederlandse regering om alles in het werk te stellen een einde te maken aan de Amerikaanse oorlogsvoering in Indo-China. Met een argumentatie van "Vietnam is een buitenuniversitair probleem" werd de zaak afgedaan. En dat gebeurde dan ten tijde van de plaatsing van mijnen door de Nixon regering in de wateren van Noord-Vietnam, doorsteking van de dijken en intensieve bombardering van woonwijken. Vietnam bestaat nu dus wel voor de U-raad en het CvB, maar in politiek zuiver vaarwater wordt nog steeds niet gevaren. De politiek van het CvB om de georganiseerde studentenbeweging elke zeggenschap te ontnemen evenals aan leden van het personeel, die zich op bepaalde punten met de studenten solidair verklaren, is ook t.a.v. deze werkgroep doorgevoerd.

Want wat is er gebeurd met deze werkgroep? In de stukken van het CvB over de oprichting ervan staat duidelijk: "Het is van

belang de werkgroep te laten bestaan uit personen, die zich reeds gedurende langere tijd met mogelijke hulp aan Vietnam hebben beziggehouden". Wie schetste dan ook onze verbazing toen deze werkgroep werd ingesteld zonder dat er ook zelfs maar contact was geweest met de Gsb. En dat terwijl de Gsb zich sinds haar oprichting consequent heeft beziggehouden met Vietnam en niet alleen met "mogelijke" hulpverlening, maar ook met daadwerkelijke. Dat het CvB naar politiek ook doorvoert t.a.v. personeelsleden blijkt uit de verwickelingen rond prof. Nauta. Zoals bekend, was hij solidair met de bezetting van het Akademigebouw. Nauta was voor de bezetting opgenomen op het aanbevelingslijstje, samengesteld door het Bureau Buitenland. Na de bezetting werd de voordracht in een bespreking met het CvB gewijzigd: Nauta werd eruit gewipt. Op vragen in de U-raad hierover, wist Ter Borch niets anders te zeggen dan er om reden van "prudentie" niet over gepraat kon worden. De futloze U-raad ging daarna akkoord met de CvB-voordracht. Volgende agendapunt. Een andere kwestie is de plaats, die de NUFFIC in gaat nemen. De NUFFIC is een interuniversitaire organisatie, die aan de minister adviezen verstrekt inzake subsidieverlening voor ontwikkelingsprojecten. Deze club gaat een centrale plaats innemen in de werkgroep i.v.m.

"een landelijke universitaire coördinatie en taakverdeling". Des te vreemder is het, dat juist i.v.m. de coördinatie en taakverdeling het Medisch Comité Nederland-Vietnam niet wordt genoemd. Want dit is juist een organisatie, die al jarenlang werk voor Vietnam verricht en het heeft bewezen te beschikken over goede banden met Vietnam. Eén en ander worden wel iets duidelijker als je gaat bekijken wie er in NUFFIC zitten. Voor Groningen Wallel, Nijmegen Duynstee en Groeneman voor Utrecht. Het is van belang tegen deze gang van zaken te protesteren, waarbij systematies zowel delen van de staf als van de studenten geweerd worden uit universitaire organen. Dat is een politiek die niet op de universiteit thuishoort en in strijd is met de vrijheid van meningsuiting.

De werkgroep zou er goed aan doen alsnog zo snel mogelijk contact op te nemen met organisaties die sinds lang bezig zijn de hulpverlening aan Vietnam te organiseren en haar activiteiten in te passen in het kader van activiteiten, die op dit moment door die organisaties ontwikkeld worden. Eén van die activiteiten is de adoptie van een Vietnamese stad door de stad Groningen. Hierin kan de universiteit een belangrijke rol spelen. Daarvoor is het op zijn minst noodzakelijk dat het CvB niet net doet of er op de universiteit nog nooit iets is gedaan aan Vietnam. Zij hebben het inderdaad niet gedaan. Anderen des te harder.

Ruud Weijdeveld

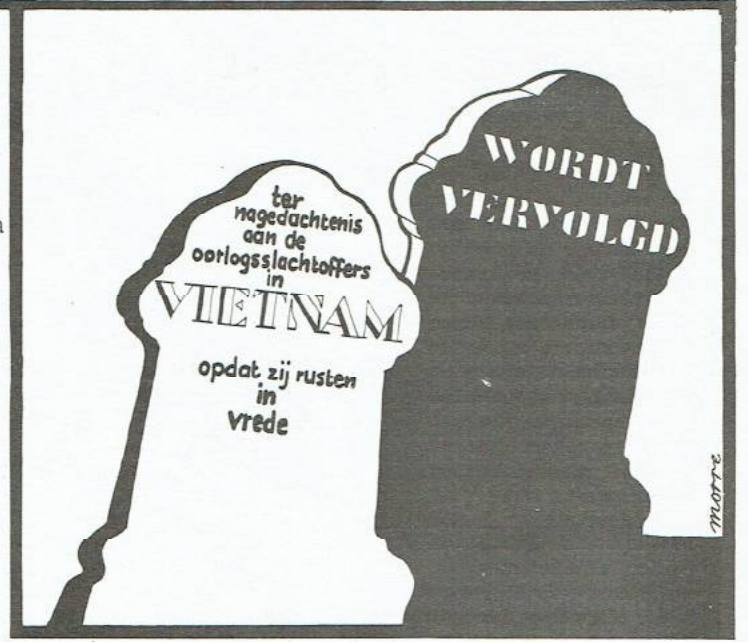
ANALYSES

Je treft tegenwoordig op veel plaatsen "analyses" over de 1000-gulden aksies aan, zo ook in de L.K. no. 25 van de hand van Reg ten Zijthof. Dat hij daarbij komt tot een op z'n zachts gezegd wat vreemde opmerkingen is niet zo verwonderlijk voor iemand die er van uitgaat dat de studentenoppositie "nog steeds" droomt "van een massale volksbeweging tegen de f 1000,-". Gelukkig is de studentenoppositie niet zo idealistisch geweest om te streven naar een massale volksbeweging op het punt van de f 1000,-; wel is consequent van af het begin af aan gestreefd naar een zo breed mogelijke ondersteuning van onze aksies. Even later begeeft RtZ zich in de regen van degenen die in de huidige situatie 'op-

eens' ontdekken dat de f 1000 aksie heeft afgedaan. Dat doet hij door te constateren dat de 'studentenoppositie' heeft 'gefaald' om aan de buitenwacht duidelijk te maken dat het niet alleen om een stuk eigenbelang gaat; vanwaar hij de konklusie trekt dat 'de studentenoppositie zich door de harde en langdurige f 1000,- aksies in een isolement heeft gemaakouvreerd'. Dat we hebben gefaald zou blijken uit bv. de f 500,- van de progressieve drie (waar 'maatschappijvormingsdenkbeelden... dan ook nauwelijks doordrongen zijn') en uit een stuk gerechtvaardigde (juist is 'begrijpelijke'; th) agressie van de buitenwacht tegen de akademikus, kijk maar naar de massa-media. We hebben dan ook niet gefaald omdat de progressieve drie in hun regeerlijkheid (zoals het maandblad Student

het noemt) met een f 500,- voorstel zijn gekomen, en omdat de massa-media (waaronder de UK.) zich niet consequent achter de studenten hebben opgesteld (zo liggen de machtsverhoudingen niet) en omdat de bevolking niet en bloc tegen de f 1000,- wet in het geweer is gekomen, waardoor de wet al in het eerste stadium getorpedeerd zou zijn. Hooguit kan je constateren dat, zeker in de huidige verhoudingen, deze primair universitaire strijd niet leidt tot een algemene strijd; hieruit het isolement en de vervreemding van de studentenoppositie afleiden is in tegenpraak met de door RtZ zelf geconstateerde 'eenheid van de oppositie en de verbreding' m.n. binnen de universiteit maar ook daarbuiten met bv. andere onderwijssectoren. Eerder is de konklusie gerechtvaardigd dat de studentenoppositie zich door bijna 2 jaar lang een consequente vak-

bondsstrijd te voeren, voor een belangrijk deel uit haar isolement heeft weten te onttrekken. De ontstane polarisatie (denk aan het optreden van 'recente bezettingen') is geen gevolg van het isolement van de studentenoppositie, maar juist een reactie op de eenheid en de volharding van het progressieve deel van de universiteit. Het behoudende deel doet in de broek en grijpt naar ook door ons ongewenste geweldadige middelen (politie, knokploegen). De in meer media gesuggereerde beëindiging van de f 1000 aksie, waarmee de gedupeerden en de politieke en principiële betekenis overboord worden gezet, en waarmee een stuk van VERVOLG: pag. 7

WORDT LID VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND
 visserstraat 56, telefoon 134888